

[Handelsministeren.]

være langt, langt lettere at føre en effektiv kontrol med bruttoledet. Nu er det de direkte udgifter, vi har mulighed for at kontrollere, og ikke de indirekte, som kommer ind i billedet, når det drejer sig om en nettoavance. Jeg tror virkelig, at der er tilvejebragt mulighed for at føre en langt bedre kontrol, end det måske tidligere har været tilfældet.

Hr. Hilmar Baunsgaard havde nogle betragtninger om at købe og betale kontant eller ikke betale kontant og sagde, at nu kunne de, der ikke havde betalt kontant, måske komme i vanskeligheder. Jeg vil gerne sige her, at uanset om betalingen er kontant eller det er pr. kredit, får det ingen indflydelse. Den absolutte procentvise bruttoavance, lovforslaget her sigter til, skal være upåvirket af, om der er betalt eller købt før den 18. november eller efter. Det får ingen indflydelse derpå.

Jeg vil gerne slutte med at sige, idet jeg forstår at udvalgsarbejdet formentlig nu skal i gang, at vi gerne fra handelsministeriets side vil være behjælpelige med oplysninger af enhver art, for vi er klar over, at der ikke har været megen tid til forberedelser for medlemmerne. Vi er villige til at være behjælpelige med alle oplysninger.

Poul Antonsen: Selv efter statsministerens sidste indlæg føler jeg mig stadig væk ikke overbevist om, at regeringens argumentation for den hastige devaluering er skudsikker. Det er rigtigt, at en fast kronekurs umiddelbart ville have påført landbruget et tab, der straks ville have været af en størrelsesorden på 500 mill. kr. årligt, og det er også rigtigt, at det i så fald havde været korrekt at fordele byrden over hele befolkningen for at give landbruget kompensation.

Statsministeren nævnte, at der ville have været tale om betydelige skattebyrder. Jeg vil erindre om, at 500 mill. kr. ikke er en betydelig skattebyrde; det er trods alt ikke mere end 1 pct. ekstra i moms. Det var det, der skulle have været til for at neutralisere det, der er sket i England.

Vi må også stille spørgsmålet: hvor længe holder baconprisen i England? Bacon er jo så helt ubetinget den vigtigste vare i vor samhandel med England. Det er måske

ikke særlig væsentligt i den forbindelse, at vore konkurrenter i Canada, Polen og Holland ikke har devalueret. Mere væsentligt er det at gøre opmærksom på, at de engelske landmænds omkostninger stiger meget hurtigt. Den væsentligste omkostning ved produktion af baconsvin er jo korn, og korn er en verdensartikel; her er verdensmarkedets priser afgørende. De engelske landmænd vil derfor allerede om 5-6 måneder være i gang med at levere svin, som er produceret med korn til den væsentligt højere pris, og dermed vil baconprisen også i England være steget i hvert fald meget tæt op imod det niveau, som svarer til devalueringen.

Det ville altså ikke alene være en begrænset opgave, vi stod over for med hensyn til at neutralisere den engelske devaluering; det ville måske endda være en særdeles tidsbegrænset opgave, og derfor er jeg stadig væk ikke enig i, at det havde været nødvendigt at gå så drastisk til værks for at neutralisere. En anden ting er, at der i en situation som nu, hvor vi har devalueret, skal mere til end det, der er nok for at neutralisere virkningen, og jeg kan i den forbindelse henvise til mit partis ordførers indlæg.

Per Hækkerup: Hr. Henry Christensen forskånede os ikke for den sædvanlige klagesang over, at der ikke havde været vilje til forhandlinger, ikke været vilje til samarbejde. Det undrer mig faktisk, at hr. Henry Christensen kunne få sig selv til at sige det i en situation, hvor regeringen så tidligt som overhovedet muligt indbød partierne til at drøfte det overordentlig alvorlige spørgsmål, som vi drøftede i går. Regeringen holdt i løbet af dagen 3 møder med partierne, spurgte om partiernes råd og synspunkter, og på det tredje møde lagde man den skitse frem, som man ønskede at høre partiernes synspunkt om. Hvis der havde været det mindste ønske hos de politiske partier om at komme i realitetsforhandlinger, var muligheden så absolut til stede. Derfor synes jeg ærlig talt, hr. Henry Christensen skulle forskåne os for at få denne klagesang om manglende forhandlinger og samarbejdsvilje osv. gentaget.

Jeg må erkende, at det heller ikke har været mig muligt at få nogen væsentlig